

MANIFEST 8 DE MARÇ

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Un any més celebrem el 8 de març, Dia Internacional de les Dones. Des de l'inici de la Revolució Industrial, àmplies capes de la població femenina dels sectors populars es van incorporar al treball assalariat. Aquesta incorporació no les eximí, però, de continuar sent responsables del treball de cura de les persones del grup familiar ni de les activitats domèstiques. Les precàries i difícils condicions de treball industrial van provocar, des de mitjans del segle XIX, l'aparició de moviments de dones que reivindicaven millors condicions laborals.

En l'origen de la commemoració del 8 de març, com a Dia Internacional de les Dones, podem destacar diversos esdeveniments importants com la vaga de les obreres tèxtils nord-americanes de 1857, l'incendi de la fàbrica Cotton o la de Triangle Shirtwaist Company de Nova York, el dia 25 de març de 1911, –indústria tèxtil on treballaven cinc-centes persones, en la seva gran majoria dones immigrants joves-.

Aquesta data és un símbol per a les dones dels cinc continents. La celebració no es basa en un únic fet ni tampoc ha tingut sempre el mateix sentit. La història canvia, és dinàmica, i el sentit dels símbols i significats també, però la reivindicació de millors condicions de treball i de vida, de drets socials i polítics, són alguns dels temes que per desgràcia en aquest segle XXI continuem reivindicant.

La realitat social de les condicions de vida de les dones està en un continu procés de transformació. L'evolució del paper de les dones en la nostra societat constitueix un procés complex on els avenços es contraposen a la persistència d'algunes desigualtats. Si bé, en els últims anys s'ha avançat en la consecució de la igualtat d'oportunitats, no menys cert és que, encara avui, cal seguir treballant des dels diversos àmbits públics i privats per tal de reduir progressivament les desigualtats de gènere.

Tot i els progressos assolits, les dones continuen tenint majors dificultats d'accés al mercat de treball que els homes, i es confirma l'existència de diferències rellevants tant en les condicions de treball com en la retribució econòmica. De fet, i a tall d'exemple, la bretxa salarial – és a dir, la diferència salarial entre la remuneració laboral dels homes i de les dones – ha augmentat.

Són molts els avenços que s'han aconseguit però és molt encara el camp que cal recórrer en favor de la igualtat efectiva entre dones i homes. Per això, volem recordar que, per acabar definitivament amb aquestes discriminacions, cal que les dones siguin presents a tots els espais de decisió. Sense aquesta presència, totes les polítiques d'igualtat seran parcials i insuficients. La plena participació de les dones en condicions d'igualtat en totes les esferes de la societat, inclosa la participació en els processos d'adopció de decisions i l'accés al poder. Les dones són les que ocupen un treball invisibilitzat domèstic i un paper devaluat en el mercat laboral i això s'ha d'acabar. No es pot progressar en la nostra societat si no trenquem amb aquests rols. És feina de tothom, d'homes i de dones, de la societat. És feina d'educar o reeducar en valors d'igualtat de gènere als nostres infants. És establir com un objectiu fonamental de la nostra societat l'assoliment ple i real de la divisió del treball, en totes les seves vessants, equitativa. És fonamental per a la consecució de la igualtat efectiva entre dones i homes.

Aquest és el gran repte que tenim al davant, i l'hem d'assolir amb la col·laboració i la complicitat de totes les institucions, agents socials i de les dones i els homes dels nostres pobles i ciutats, perquè només així podrem fer-ho realitat.

8 de març de 2017